

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ
กรณีทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่ง

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๕) และมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓
และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ. โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ เมื่อมีกรณีทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งใดที่ข้าราชการพลเรือน
สามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงตำแหน่งอยู่ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๙
แจ้งให้ข้าราชการผู้นั้นทราบและให้แสดงความประสงค์ว่าต้องการจะรับราชการต่อไปหรือไม่

๑) ในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นไม่ประสงค์จะรับราชการต่อไป ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่ง
บรรจุตามมาตรา ๕๙ สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาด
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเพราะเหตุที่มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งนั้น
นับแต่วันที่หน่วยงานหรือตำแหน่งนั้นเลิกหรือถูกยุบ และให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินชดเชยตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดตามมาตรา ๑๑๐ (๕)

๒) ในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะรับราชการต่อไป ให้ข้าราชการผู้นั้นแสดงความจำนง
ด้วยว่าได้แสดงความประสงค์จะขอย้ายหรือโอนไปรับราชการ ในตำแหน่งใดหรือที่หน่วยงานใด
หรือส่วนราชการใด

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดอยู่ในระหว่างการรับราชการชดใช้ทุน ข้าราชการผู้นั้นไม่ต้องแสดงความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง และให้ย้ายหรือโอนข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการต่อไป ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษที่ไม่อาจดำเนินการดังกล่าวได้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๓ ในกรณีที่ข้าราชการตามข้อ ๒ แสดงความจำนงขอย้ายหรือโอน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) การย้ายหรือโอนไปดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) การโอนไปดำรงตำแหน่งข้าราชการประเภทอื่นหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับกรณีนั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่ขอย้ายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต้น หรือในกรณีที่ขอย้ายให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ เป็นผู้ให้ข้อมูลและความเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา และคุณลักษณะส่วนบุคคลของข้าราชการตามข้อ ๒ เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ในตำแหน่งที่ขอย้าย หรือเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุในตำแหน่งที่ขอย้าย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ในกรณีที่จะต้องดำเนินการย้ายหรือโอนข้าราชการตามข้อ ๒ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุในตำแหน่งที่ขอย้าย แล้วแต่กรณีดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงานหรือตำแหน่งนั้นเลิกหรือถูกยุบ เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเวลาไว้เป็นอย่างอื่น โดให้การย้ายหรือโอนมีผลตั้งแต่วันที่หน่วยงานหรือตำแหน่งนั้นเลิกหรือถูกยุบ แต่ไม่ต้องดำเนินการย้ายหรือโอนข้าราชการผู้นั้น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ในตำแหน่งที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงอยู่ก่อนวันที่หน่วยงานหรือตำแหน่งนั้นเลิกหรือถูกยุบ มีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตามข้อ ๒ วรรคสอง

ข้อ ๖ ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุผลตามความกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กรณีเมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนสามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ และวรรคสองบัญญัติให้การสั่งให้ออกจากราชการในกรณีดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้